

РЕШЕНИЕ

№ 10132

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 72 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б. СТ. Ш. СТАВРУ

при участието на секретаря С. В. ОГНЯНОВА
като разгледа докладваното от Б. СТ. Ш. СТАВРУ Гражданско дело № 20221110142402 по описа за 2022 година

Ищецът „Р. Б.“ ЕООД твърди, че доставил стоки на ответника въз основа на сключен между тях договор за продажба, обективизиран в 23 бр. фактури, както следва фактура № с падеж 18.06.2020 г., на стойност 1470,54 лв., фактура № *****, с падеж 17.06.2020 г., на стойност 997,03 лв., с остатък за плащане 717,51 лв., фактура №, с падеж 19.06.2020 г., на стойност 5,52 лв., фактура № *****, с падеж 26.06.2020 г., на стойност 50,70 лв., фактура №, с падеж 1.07.2020 г., на стойност 26,16 лв., фактура № *****, с падеж 4.07.2020 г., на стойност 808,98 лв., фактура №, с падеж 9.07.2020 г., на стойност 1164,87 лв., фактура №, с падеж 10.07.2020 г., на стойност 197,14 лв., фактура №, с падеж 11.07.2020 г., на стойност 191,44 лв., фактура №, с падеж 12.07.2020 г., на стойност 555,86 лв., фактура №, с падеж 12.07.2020 г., на стойност 151,93 лв., фактура №, с падеж 17.07.2020 г., на стойност 1137,96 лв., фактура №, с падеж 23.07.2020 г., на стойност 110,41 лв., фактура №, с падеж 23.07.2020 г., на стойност 47,35 лв., фактура №, с падеж 30.07.2020 г., на стойност 630,81 лв., фактура №, с падеж 30.07.2020 г., на стойност 195,60 лв., фактура №, с падеж 1.08.2020 г., на стойност 800,53 лв., с остатък за плащане 175,61 лв., фактура №, с падеж 2.08.2020 г., на стойност 1026,40 лв., фактура №, с падеж 7.08.2020 г., на стойност 227,52 лв., фактура № *****, с падеж 9.08.2020 г., на стойност 94,70 лв., фактура № *****, с падеж 15.08.2020 г., на стойност 105,60 лв., фактура №, с падеж 19.08.2020 г., на стойност 27,84 лв. и фактура №, с падеж 20.08.2020 г., на стойност 25,92 лв., или общата стойност на непогасеното задължение възлиза на 9146,37 лв. Сочи, че изпълнил задължението си да предаде стоките на ответника, но последният не платил цената им, въпреки настъпилия падеж. Ето защо ищецът моли да се осъди ответникът да му плати сумата от 9146,37 лв. продажна цена по описаните фактури,

ведно със законната лихва от деня на подаване на исковата молба, както и мораторна лихва в размер от 1916,61 лв., за периода от падежа на всяка главница по горепосочените фактури до 04.08.2022 г., и направените по делото разноси.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, с който оспорва предявените искове. Не оспорва, че между страните са били налице облигационни правоотношения във връзка с договор за покупко-продажба на стоки, но твърди, че е заплатил всички доставени стоки. Оспорва да е налице съществуващо задължение към ищеца. Ответникът твърди, че посочените с исковата молба фактури и стокови разписки не са му били предявявани, не са приемани, нито подписвани от лица, свързани с ответното дружество. Поддържа, че процесните фактури не са осчетоводени при него, както и че описаните стоки не са му доставяни. Оспорва акцесорния иск за мораторна лихва поради неоснователността на главната претенция. Моли за отхвърляне на исковете. Претендира разноси.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на делото са искове с правно основание правно основание чл. 327 ТЗ, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 294, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 86 ЗЗД.

Основателността на иска с правно основание чл. 327, ал.1 ТЗ се предпоставя от установяване наличието на сключен между страните валиден договор за продажба, по който ищецът-продавач е изпълнил задължението си да прехвърли правото на собственост върху вещите обект на продажбата и да ги предаде във владение на ответника, настъпила изискуемост на насрещното задължение на купувача за плащане на продажната цена в уговорения размер, съответен на претендираната сума, и неизпълнение от негова страна. Съгласно чл. 154, ал.1 ГПК, ищецът носи тежестта за пълно и главно доказване на положителните факти, съставляващи основание на иска, а именно сключване на договора и изпълнение на задълженията си като продавач. По отношение твърдяното неизпълнение от страна на ответника, доколкото то се изразява в неосъществяване на дължимо поведение, в тежест на ответника е да установи положителния факт на погасяване на дълга или съответно възраженията си за липса на възникнало продажбено правоотношение.

Договорът за търговска продажба е консенсуален и неформален, поради което същият се счита сключен с постигане на съгласие между страните относно съществените му елементи – предмет /стока/ и цена, без да е необходимо обективизиране на съгласието в писмена форма. Поради това и доказването на възникването на облигационна връзка с източник такъв договор поначало може да се извърши с всички допустими по ГПК доказателствени средства.

В случая по делото са приети: фактура № с падеж 18.06.2020 г., на стойност 1470,54 лв., фактура № *****, с падеж 17.06.2020 г., на стойност 997,03 лв., фактура №, с падеж 19.06.2020 г., на стойност 5,52 лв., фактура № *****, с падеж 26.06.2020 г., на стойност 50,70 лв., фактура №, с падеж 1.07.2020 г., на стойност 26,16 лв., фактура № *****, с падеж 4.07.2020 г., на стойност 808,98 лв., фактура №, с падеж 9.07.2020 г., на стойност 1164,87 лв., фактура №, с падеж 10.07.2020 г., на стойност 197,14 лв.,

фактура №, с падеж 11.07.2020 г., на стойност 191,44 лв., фактура №, с падеж 12.07.2020 г., на стойност 555,86 лв., фактура №, с падеж 12.07.2020 г., на стойност 151,93 лв., фактура №, с падеж 17.07.2020 г., на стойност 1137,96 лв., фактура №, с падеж 23.07.2020 г., на стойност 110,41 лв., фактура №, с падеж 23.07.2020 г., на стойност 47,35 лв., фактура №, с падеж 30.07.2020 г., на стойност 630,81 лв., фактура №, с падеж 30.07.2020 г., на стойност 195,60 лв., фактура №, с падеж 1.08.2020 г., на стойност 800,53 лв., фактура №, с падеж 2.08.2020 г., на стойност 1026,40 лв., фактура №, с падеж 7.08.2020 г., на стойност 227,52 лв., фактура №, с падеж 9.08.2020 г., на стойност 94,70 лв., фактура №, с падеж 15.08.2020 г., на стойност 105,60 лв., фактура №, с падеж 19.08.2020 г., на стойност 27,84 лв. и фактура №, с падеж 20.08.2020 г., на стойност 25,92 лв., повечето от които носят подпис само на доставчик, както и стокови разписки за доставени стоки, приети от лица, за които не е установено да са упълномощени представители на ответното дружество.

От заключението на приетата съдебно-счетоводна експертиза се установява, че процесните фактури са осчетоводени надлежно и своевременно с коректна счетоводна операция в счетоводството на ищеца, отразени са в дневника за продажбите за м. 05,06,07.2020 г. като облагаема сделка по ЗДДС, подадена е справка-декларация по ДДС и ефективно е извършено разчитане с бюджета. Относно ответника е констатирано, че процесните фактури са отразени в дневника за покупките по ДДС за периода от м.05.2020 г. до м.07.2020 г.; включени са в подадената справка-декларация по ДДС, в общата сума на получените доставки с право на пълен данъчен кредит, което обстоятелство се потвърдило и от извършената проверка в ТД на НАП – гр. София. Вещото лице е посочило, че ответното дружество е ползвало данъчен кредит в общ размер на 1570.99 лв. по процесните фактури. Вещото лице е констатирало частично плащане по фактура № 133751 и връщане на стока по фактура № 136578, като предмет на делото е само остатъкът от дължимите суми. Обсъдени в съвкупност, така събраните по делото доказателства позволяват да бъде възприето, че исковата претенция е доказана по основание и по размер и подлежи на уважаване.

Това е така, защото в представените по делото фактури са обективирани всички съществени уговорки, пораждащи облигаторно правоотношение по договор за търговска продажба – страни, предмет и цена за придобиване правото на собственост върху вещите, предмет на договора. Макар и да не се установи да са подписани от ответника, с осчетоводяването им ответникът е признал съществуването на обективирания в тях продажби /отделно от това в чл. 114 ЗДДС сред изброените реквизити липса изискване за подпис на фактурата, т.е. неподписването на фактурата не означава, че същата не обвързва получателя/. По силата на уредената в чл. 301 ТЗ презумпция следва да се счита, че след като търговецът е узнал за получаването на стоките, установено по безсъмнен начин от отразяването на фактурите в счетоводството му, и като не се е противопоставил, е потвърдил извършените от негово име действие. Както е прието в съдебната практика, отразяването на фактурата в счетоводството и включването ѝ в дневника за покупко-продажби и ползването на данъчен кредит по същата представлява признание на задължението и доказва неговото съществуване.

С оглед на всички тези съображения следва да се приеме, че ответникът е обвързан от правната връзка, създадена от обективизираните във фактурите продажби, по които ищецът е изпълнил задължението си да достави стоките.

Относно цената на доставените стоки, съобразно разпоредбата на чл. 326 ТЗ, следва да се приеме, че това е стойността по фактурите, предвид липсата на установено друго по делото. От представените по делото фактури, се установява, че страните са дерогирали диспозитивната норма на, която предвижда, че купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи, като е уговорен срок за плащане – 30 дни след издаване на всяка фактура. Този падеж е настъпил, т.е. задълженията на ответника да плати цената на стоките са станали изискуеми.

Ответникът не доказва плащане, поради което предявените искове се явяват основателни и следва да се уважат в цялост, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба.

Относно претенцията по чл. 86 ЗЗД:

По делото се установи, че в тежест на ответника е възникнало задължение за плащане на главницата, което не е изпълнено и което обуславя възникването на задължението за заплащане на обезщетение за забава. Съгласно чл. 294, ал. 1 ТЗ между търговци лихви се дължат, освен ако е уговорено друго. Доколкото не се установиха други уговорки, претенцията за заплащане на лихва върху главницата до подаване на исковата молба се явява доказана по основание. Моментът на плащане е уговорен между страните – 30 дни след издаване на всяка фактура, поради което с изтичане на срока за плащане ответникът е изпаднал в забава и дължи обезщетение в размер на законната лихва. Съобразно заключението на ССЧЕ, общият размер на мораторната лихва, изчислен върху всяко задължение за периода от падежа до 4.8.2022 г., е 1916.61 лв. Исковете следва да се уважат в цялост.

Относно разноските:

При този изход на делото, претенцията на ищеца за разноски е основателна, съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК, и следва да му се присъдят направените разноски за държавна такса - 442.52 лв., депозит вещо лице – 300 лв. и адвокатско възнаграждение - 1100 лв. Възражението за прекомерност е неоснователно, предвид минималния размер съгласно действащата към момента на определянето на възнаграждението разпоредба на чл. 7, ал.2, т.4 от Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения и предприетата по делото защита.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „П. Б.“ ЕООД, ЕИК, седалище и адрес на управление гр. София,, ДА ЗАПЛАТИ НА „Р. Б.“ ЕООД, ЕИК, седалище и адрес на управление гр. София,, на основание чл. 327 ТЗ, вр. чл. 79 ЗЗД и чл. 294, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 86 ЗЗД, сумата от 9146,37 лв. цена на доставени стоки по следните фактури: № на стойност 1470,54 лв., фактура №

*****, с остатък за плащане 717,51 лв., фактура №, на стойност 5,52 лв., фактура № ***** на стойност 50,70 лв., фактура №, на стойност 26,16 лв., фактура № ***** на стойност 808,98 лв., фактура №, на стойност 1164,87 лв., фактура №, на стойност 197,14 лв., фактура №, на стойност 191,44 лв., фактура №, на стойност 555,86 лв., фактура №, на стойност 151,93 лв., фактура №, на стойност 1137,96 лв., фактура №, на стойност 110,41 лв., фактура №, на стойност 47,35 лв., фактура №, на стойност 630,81 лв., фактура №.... на стойност 195,60 лв., фактура № ..., с дължима стойност 175,61 лв., фактура №, на стойност 1026,40 лв., фактура №, на стойност 227,52 лв., фактура № ***** на стойност 94,70 лв., фактура № ***** на стойност 105,60 лв., фактура №, на стойност 27,84 лв. и фактура №, на стойност 25,92 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба -04.08.2022 г. до окончателното изплащане, сумата от 1916.61 лв. обезщетение за забава върху всяка от посочените главници за периода от падежа на всяка фактура, начиная от 18.06.2020 до 04.08.2022 г., и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 1842.52 лв. разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____